

Nr 43.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående prisutjämningsavgift m. m., jämte i ämnet väckta motioner.

I en den 24 mars 1949 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 178, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över folkhushållningsärenden för samma dag föreslagit riksdagen att lämna Kungl. Maj:t fortsatt bemyndigande för tiden till och med den 30 juni 1950 att, med iakttagande av vad i propositionen anförts, meddela föreskrifter om uttagande av prisutjämningsavgift samt att godkänna vad föredragande statsrådet föreslagit beträffande dispositionen av influtna prisutjämningsavgifter.

Till utskottets behandling ha överlämnats de i anledning av propositionen väckta likalydande motionerna I: 297 av herr *Mannerskantz* m. fl. samt II: 376 av herrar *Stattin* och *Nilsson* i Svalöv, vari hemställts, att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 178 — med beaktande av vad i motionerna anförts beträffande prisregleringen på hemmamarknadens område — måtte avslå Kungl. Maj:ts begärda bemyndigande att — för tiden t. o. m. den 30 juni 1950 — meddela föreskrifter om uttagande av prisutjämningsavgift.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för det i motionerna framställda yrkandet, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionen I: 297.

I detta sammanhang torde böra omnämnas att i en vid riksdagens början väckt motion I: 229 av herr *Mannerskantz* hemställts om upphävande av vissa regleringsföreskrifter beträffande sågat virke och sågade trävaror däribland bestämmelserna om prisutjämningsavgifter på sågade trävaror. Nämda motion har emellertid hänvisats till första kammarens andra tillfälliga utskott.

Av statsrådsprotokollet i ärendet inhämtas bl. a. följande:

De fyra senaste årens riksdagar ha bemyndigat Kungl. Maj:t att, när behov därav ur prispolitiska synpunkter prövas föreligga, meddela föreskrifter om uttagande av prisutjämningsavgift för varor, som utföras ur riket. Nu gällande bemyndigande, som meddelats i riksdagens skrivelse den 17 juni 1948, nr 322, gäller till och med den 30 juni 1949.

Bihang till riksdagens protokoll 1949. 7 saml. Nr 43.

Med anledning av riksdagens beslut utfärdade Kungl. Maj:t den 25 maj 1945 (nr 256) förordning angående prisutjämningsavgift. I denna stadgas bland annat, att Kungl. Maj:t må, när behov därav ur prispolitiska synpunkter prövas föreligga, förordna, att viss avgift (prisutjämningsavgift) skall erläggas för vara, som utföres ur riket (1 §), att prisutjämningsavgift utgår enligt grunder och med belopp, som Kungl. Maj:t bestämmer (2 §), samt att medel, som inflyta genom uttagande av prisutjämningsavgift, skola fonderas och användas enligt vad särskilt stadgas. I övrigt innehåller förordningen föreskrifter om debitering, uppbörd och redovisning av prisutjämningsavgifter samt vissa straff- och processrättsliga stadganden. Förordningen, som ursprungligen gällde till och med den 30 juni 1946, har sedermera förlängts, senast genom förordningen den 26 juni 1948, nr 389. Genom förordningarna den 14 juni 1946, nr 282, och den 31 oktober 1947, nr 863, ha vissa smärre förändringar vidtagits i den ursprungliga förordningen.

Prisutjämningsavgift har hittills uttagits endast beträffande vissa trävaror samt beträffande pappersmassa av trä.

Angående motiveringen för de i propositionen framlagda förslagen tillåter sig utskottet hänvisa till nämnda statsrådsprotokoll. Redogörelsen härutinnan återfinnes å nedan angivna sidor i propositionen, nämligen:

Prisutjämningsavgifter och andra regleringsåtgärder beträffande trävaror och andra skogsprodukter s. 2—10.

Prisutjämningsavgifternas användning s. 10—30.

Till stöd för de föreliggande förslagen har *föredragande statsrådet* anfört följande:

»Prisutjämningsavgiftens syfte är att förhindra att höga utlandspriser på viss vara skola utöva stegrande inflytande på de inhemska priserna på varan. Vid bedömande av frågan om behovet av fortsatt bemyndigande att uttaga prisutjämningsavgift måste alltså konstateras, i vilken mån situationer av denna beskaffenhet kunna väntas föreligga under nästa budgetår.

Hittills har prisutjämningsavgiften tillämpats endast i fråga om vissa slag av trävaror av furu eller gran samt i fråga om pappersmassa av trä.

Vad trävarorna angår måste man i fråga om flertalet här avsedda sortiment räkna med att den utländska efterfrågan alltjämt kan komma att vara så stor, att en exportprisnivå, väsentligt överstigande den inhemska, kommer att uppnås. Med utgående härifrån har också, såsom förut nämnts, överenskommelse redan träffats med svenska trävaruexportföreningen rörande inbetalning av avgifter till stiftelsen Trävaruindustriens konjunkturutjämningsfond för år 1949. En fortsatt spänning mellan exportprisnivån och den inhemska prisnivån kan alltså väntas föreligga i fråga om flertalet sortiment. Beträffande bjälkar, sparrar och slipers har läget emellertid ansetts vara ett annat, vilket motiverat, att prisutjämningsavgiften upphävts i fråga om dessa sortiment.

Vad övriga regleringar inom trävaruområdet angår må här erinras om att Kungl. Maj:t den 18 februari 1949 icke ansett sig kunna biträda trävaruexportföreningens m. fl. organisationers framställning om upphävande av prisregleringen å bearbetade trävaror. Denna fråga bör dock icke lämnas ur sikte utan bör, såsom bränslekommissionen också anfört i sitt utlåtande över nyssnämnda framställning, upptagas till förnyat övervägande, då man av trävarumarknadens utveckling såväl utom som inom landet kan konstatera, att tidpunkten är lämplig för en avveckling av denna prisreglering.

Regleringen av handeln med och förbrukningen av trävaror inom landet har kunnat väsentligen uppmjukas genom att den tidigare bundenheten till vissa inköpsområden upphävts för träförädlingsindustrier för drift av egna verk ävensom för skogsägarföreningar.

För pappersmassan har den senaste tiden kännetecknats av sjunkande exportpriser och försvårade avsättningsmöjligheter i utlandet. Med anledning härav upphävdes hösten 1948 prisutjämningsavgiften å denna vara liksom även inbetalningarna till cellulosaindustriens och trämasseindustriens konjunkturutjämningsfonder. I samband med den förut omfördälda preliminära överenskommelsen rörande pappersförsörjningen i riket har jämväl prisregleringen å pappersmassa upphävts. Om icke särskilda förhållanden inträffa, torde varken prisutjämningsavgiften eller prisregleringen å pappersmassa behöva återinföras.

Vad slutligen angår regleringen av handeln med och förbrukningen av papper och papp har densamma såsom förut nämnts helt upphävts utom i fråga om tidningspapper. Närmare redogörelse för den senaste tidens utveckling på detta område har lämnats dels i ett av mig den 5 mars 1949 i andra kammaren avgivet interpellationssvar, dels ock i propositionen nr 72/1949 med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 11 juni 1948 (nr 283) om pappersskatt samt om fortsatt giltighet av förordningen m. m. Härutöver är för närvarande intet att tillägga. Uttagande av prisutjämningsavgift för denna vara är för närvarande icke aktuellt.

Av det anförda framgår, att behov av prisutjämningsavgift alltjämt föreligger i fråga om ett flertal sortiment trävaror. Bemyndigandet för Kungl. Maj:t att uttaga prisutjämningsavgifter synes därför böra förlängas, förslagsvis med ett år till och med den 30 juni 1950. Då det icke är alldeles uteslutet, att behov av prisutjämningsavgift kan komma att yppa sig även beträffande andra varor än de här förut omnämnda, torde bemyndigandet liksom hittills böra göras generellt.

Jag övergår härefter till frågan om dispositionen av prisutjämningsavgifterna.

Såsom framgår av den förut lämnade redogörelsen skola de prisutjämningsavgifter, som skola utgå för trävaror, vilka utföras efter den 14 mars

1949, tillföras De mindre sågverkens konjunkturutmättningsfond av år 1948. Beloppet av de prisutmättningsavgiftsmedel, vilka kunna anses odisponerade, kommer alltså hädanefter att ökas endast med vissa avgifter, som erlagts för dessförinnan utförda trävaror. Det torde härvid röra sig om ett förhållandevis litet belopp.

En särställning intaga de avgifter, som erlagts för sådan prop, som tillverkats före den 1 juli 1946. Bestämmelser angående dispositionen av dessa medel, vilka högst torde komma att uppgå till omkring 900 000 kronor, ha ännu icke meddelats, men framställning i sådant syfte har gjorts av svenska propsexportörernas förening och Sveriges skogsägareföreningars riksförbund. Det övervägande antalet propsexportörer torde vara anslutna till någon av dessa organisationer. Det sålunda framställda förslaget går ut på att av dessa medel skulle bildas en särskild fond under skogsstyrelsens förvaltning med syfte att bibehålla och underlätta en ur landets synpunkt önskvärd export av props. Jag har intet att erinra mot det framställda förslaget utan har, under förutsättning av riksdagens godkännande, för avsikt att föreslå Kungl. Maj:t att meddela bestämmelser om disposition av medlen i huvudsaklig överensstämmelse med det framlagda förslaget.

Redan i propositionen nr 269/1948 angavs beträffande de prisutmättningsavgifter, som då förutsågos kunna komma att uttagas beträffande pappersmassa, att de borde disponeras på i huvudsak samma sätt, som i de under våren 1948 ingångna överenskommelserna angående inbetalning av avgifter till konjunkturutmättningsfonder angivits beträffande dessa avgifter. Därest erinran från riksdagens sida icke göres mot en dylik användning av ifrågasvarande avgiftsbelopp, har jag för avsikt att föreslå Kungl. Maj:t att utfärda bestämmelser härom.

Återstående odisponerade prisutmättningsavgifter uppgå för närvarande enligt vad förut angivits till omkring 2 963 000 kronor, vari ingår ett belopp på omkring 2 500 000 kronor, som utgör beräknad besparing på de belopp, som anvisats för subvention av import av trävaror från Finland enligt hittills meddelade beslut. Det kan icke nu med bestämdhet sägas, huruvida behov av sådan subvention kommer att föreligga jämväl innevarande år. Skulle detta bli händelsen, torde i varje fall det erforderliga beloppet icke komma att överstiga 500 000 kronor. Jag anser detta belopp tills vidare böra reserveras för sådant ändamål. Återstående belopp odisponerade prisutmättningsavgifter skulle därefter utgöra cirka 2 463 000 kronor.

Av den lämnade redogörelsen för inkomna framställningar om anslag ur ifrågasvarande medel framgår, att anspråk på medlen i deras helhet framställts dels av skogsstyrelsen för åtgärder för återuppbyggnad av skogsbeståndet, dels ock av styrelsen för statens träforskningsinstitut för viss utvidgning av forskningsverksamheten vid institutet. Därutöver ha begärts anslag till olika ändamål med tillhoppa 4 628 000 kronor.

Vad först angår skogsstyrelsens anslagsäskande vill jag till en början

hänvisa till att i överensstämmelse med 1947 års riksdags beslut ett belopp av tillhoppa 12 000 000 kronor ur prisutjämningsavgiftsmedlen avsatts för skogsvårdande åtgärder och att av detta belopp omkring 10 000 000 kronor torde komma att utgå för de ändamål, för vilka skogsstyrelsen nu önskar erhålla ytterligare anslag. Med hänsyn härtill och då jämväl andra intressen böra tillgodoses vid fördelningen av det förhållandevis ringa belopp, som återstår att disponera, anser jag mig icke böra förorda, att ytterligare medel nu beviljas skogsstyrelsen för ändamålet.

Vad åter angår träforskningsinstitutets framställning synes det icke kunna förnekas, att den industriella forskningsverksamheten vid fördelningen av prisutjämningsavgiftsmedlen blivit sämre tillgodosedd än den skogliga. Det är vidare uppenbart, att de forskningsuppgifter, som avses nu skola genomföras vid träforskningsinstitutet, komma att få mycket stor betydelse för att möjliggöra ett rationellt utnyttjande av skogskapitalet. Jag anser mig därför böra förorda, att anslag ur här ifrågavarande medel ställas till träforskningsinstitutets disposition. Med hänsyn till knappheten av de tillgängliga medlen och då dessa synas även böra tillgodose andra ändamål, anser jag dock anslagsbeloppet böra inskränkas, förslagsvis till högst 1 000 000 kronor. Det torde böra ankomma på institutets styrelse att med utgångspunkt härifrån verkställa översyn av de utarbetade planerna för forskningsverksamheten och, innan medlen utanordnas, underställa de sålunda översedda planerna Kungl. Maj:ts prövning. Jag vill i detta sammanhang även hänvisa till att institutet bör ha möjlighet att erhålla anslag till verksamheten i fråga jämväl ur industriens konjunkturutjämningsfonder.

Såsom förut nämnts har redan i propositionen nr 49/1949 förutsatts, att statens skogsforskningsinstitut skulle ur prisutjämningsavgiftsmedlen erhålla anslag om 125 000 kronor för anläggande av ett trädarkiv å Bogesunds egendom. Då ett sådant arkiv skulle ha stor betydelse för skogsnäringen, ansluter jag mig till detta förslag. Jag finner även skogsforskningsinstitutets begäran om anslag med 150 000 kronor för specialbearbetning av observationsmaterial från skogsforskningsinstitutets fasta försöksytor välgrundad. Ändamålet synes vara av sådan vikt, att anslag med begärt belopp nu bör utgå ur prisutjämningsavgiftsmedlen.

Beträffande framställningen från Jordbrukare-ungdomens förbund må till en början framhållas, att frågan om klubbverksamheten på lanthushållningens område för närvarande är under utredning. Med hänsyn härtill har jag funnit det tveksamt, om förbundets begäran om anslag för skogs-klubbverksamhet nu bör bifallas. Emellertid synes det i förhandenvarande läge vara angeläget, att klubbverksamhet av ifrågavarande slag kommer till stånd redan innevarande år. Det kan nämligen antagas, att genom en dylik klubbverksamhet åtgärder av en viss betydelse för skogsbruket kunna komma till stånd för förhållandevis ringa kostnad. Jag vill därför förorda, att av prisutjämningsmedlen ett belopp av förslagsvis högst 50 000 kronor

ställes till förbundets förfogande för klubbverksamhet under det närmaste året i huvudsaklig överensstämmelse med de riktlinjer, som angivits i förbundets framställning. Möjlighet bör föreligga att med detta belopp jämväl bekosta utgivande av en handledning för klubbverksamheten. Jag vill emellertid understryka, att slutgiltig ståndpunkt därmed icke tagits till frågan om klubbverksamhetens slutliga organisation.

Vad angår Föreningens för skogsförädling av växtträd framställning om ytterligare medel för bestridande av kostnaderna för vissa byggnader vid föreningens filial i Brunsberg får jag till en början erinra därom, att 1947 års riksdag godkänt, att ett belopp av högst 290 000 kronor skulle få användas till detta ändamål. Detta belopp har emellertid visat sig otillräckligt, varför ytterligare anslag sökts. Jag anser det vara av vikt, att de planerade byggnadsarbetena komma till utförande, och vill därför förorda föreningens framställning, dock allenast i vad avser institutionsbyggnaden. Jag tillstyrker därför, att ett belopp av ytterligare högst 150 000 kronor disponeras ur prisutjämningsavgiftsmedlen för ändamålet i fråga.

Framställningarna om anslag ur prisutjämningsavgiftsmedlen av Föreningen skogsarbeten, Föreningen skogs- och lantbruksfilm och styrelsen för Uddeholms lanthushållsskola finner jag mig icke böra förorda. Till återstoden av framställningarna är jag icke för närvarande beredd att taga ställning, eftersom dessa ansökningar helt nyligen inkommit och därför ej hunnit utremitteras till vederbörande myndigheter. Jag finner därför lämpligt, att återstående odisponerade prisutjämningsavgifter tills vidare få kvarstå i diversemedelsfonden, och att förslag om deras disposition underställes 1950 års riksdag.

De belopp, som enligt vad jag här förordat, nu skulle disponeras ur ifrågavarande medel, utgöra tillhoppa (125 000 + 150 000 + 50 000 + 150 000 + 1 000 000 =) 1 475 000 kronor.»

I *motionerna I: 297 och II: 376* har anförts i huvudsak följande. Det synes motionärerna angeläget att inför det i propositionen framlagda förslaget om fortsatt bemyndigande för Kungl. Maj:t att uttaga prisutjämningsavgift betona vilka olägenheter prisutjämningsavgifterna för pappersmassan fått för hela vår export av denna vara. Det vore ett allmänt omvittnat faktum, att åtminstone vissa köpare i utlandet — sedan exportutjämningsavgifterna på pappersmassan borttagits — efter hand allt bestämdare pekade på dessa avgifter som en anledning till vägran att godtaga de svenska exportpriserna. Inför den nuvarande utvecklingen på världsmarknaden — med hårdnande konkurrens och fallande priser på snart sagt alla varuområden — funnes det anledning befara, att samma svårigheter i lika hög grad komme att göra sig gällande beträffande vår export av trävaror, om vi icke i tid borttoge prisutjämningsavgiften och sålunda för framtiden garderade oss mot dylik argumentation vid uppgörelser om våra exportpriser för trävaror.

Samtidigt med ett upphävande av nu gällande kungörelse om prisutjämningsavgift på vissa sortiment trävaror borde enligt motionärernas mening — såsom ock framhållits i motion I: 229 till innevarande års riksdag — åtgärder vidtagas för upphävande av samtliga gällande prisregleringar å trävaror, avsedda för förbrukning å hemmamarknaden. Utvecklingen hade nämligen visat, att det — dessa prisregleringar till trots — vore förhållandet mellan tillgång och efterfrågan som reglerade virkespriserna. De fastlåsta priserna hade framkallat illegal handel med sådana varor, som blivit för lågt prissatta, och medfört ett osunt och för den inhemska trävaruhanteringen motbjudande tillstånd på marknaden. De illegala priserna hade ofta tenderat att bli högre än vad priserna skulle ha varit i en fri marknad. Vore å andra sidan de reglerade priserna högre än vad som motiverades av marknadsläget, verkade de fastställda maximipriserna rent psykologiskt hämmande på en naturlig anpassning nedåt av priserna. Konstateras kunde, att den inhemska prisregleringen verkade starkt irriterande på utländska köpare, vilka bibringats den uppfattningen, att exportpriserna icke stode i rimlig proportion till produktionskostnaderna utan tilltagits för att subventionera för producenten förlustbringande hemmamarknadspriser. Så länge differenser mellan exportpriser och hemmamarknadspriser uppehöles med konstlade medel, så länge komme också en sund och önskvärd affärsmässig utveckling på trävarumarknaden att fördröjas — till förfång icke minst för den exportökning, vilken i dagens läge vore vår viktigaste uppgift i kampen att åter nå ekonomisk balans.

Utskottet. De fyra senaste årens riksdagar ha bemyndigat Kungl. Maj:t att, när behov därav ur prispolitiska synpunkter prövas föreligga, meddela föreskrifter om uttagande av prisutjämningsavgift för varor, som utföras ur riket. Avgiftens syfte är att förhindra att höga utlandspriser på vissa varor skola utöva stegrande inflytande på de inhemska priserna på varan. Det av 1948 års riksdag lämnade bemyndigandet gäller till och med den 30 juni 1949.

I den föreliggande propositionen hemställes dels om fortsatt bemyndigande för Kungl. Maj:t att uttaga prisutjämningsavgift för tiden till och med den 30 juni 1950 dels ock om riksdagens godkännande av vad i propositionen föreslagits beträffande dispositionen av influtna prisutjämningsavgifter.

Av den i propositionen lämnade redogörelsen framgår, att prisutjämningsavgift hittills uttagits endast beträffande vissa trävaror samt beträffande pappersmassa. Å sistnämnda vara upphävdes prisutjämningsavgiften hösten 1948 och enligt vad föredragande statsrådet anfört torde densamma icke behöva återinföras, därest icke särskilda förhållanden inträffa. För närvarande utgår sålunda prisutjämningsavgift allenast å vissa slag av trävaror.

Beträffande behovet av ett fortsatt uttagande av prisutjämningsavgift för trävaror har i propositionen framhållits, att man i fråga om ett flertal sortiment måste räkna med att den utländska efterfrågan alltjämt kan komma att vara så stor, att en exportprisnivå, väsentligen överstigande den inhemska, kommer att uppnås. Med utgående härifrån har också överenskommelse redan träffats mellan bränslekommissionen och svenska trävaruexportföreningen rörande inbetalning av avgifter till stiftelsen Trävaruindustriens konjunkturutjämningsfond för år 1949. Nämda avgifter tjäna samma syfte som prisutjämningsavgifterna. Avtalet har godkänts av Kungl. Maj:t den 4 mars 1949.

Med hänvisning till nu angivna förhållanden har föredragande statsrådet ansett ett fortsatt uttagande av prisutjämningsavgift i fråga om ett flertal sortiment trävaror vara erforderligt. Då det icke vore alldeles uteslutet, att behov av prisutjämningsavgift kunde komma att yppa sig även beträffande andra varor än de nu nämnda har i propositionen föreslagits att bemyndigandet liksom hittills göres generell.

I motionerna I: 297 och II: 376 har hemställts om avslag å propositionen i nu förevarande del. Därvid har bland annat framhållits, att inför den nuvarande utvecklingen på världsmarknaden, funnes det anledning befara, att ett fortsatt uttagande av prisutjämningsavgifter kunde komma att medföra svårigheter för exporten.

För egen del vill utskottet uttala, att det givetvis för närvarande icke är möjligt att med säkerhet avgöra, huruvida behov av ett fortsatt uttagande av prisutjämningsavgifter kommer att föreligga under nästa budgetår. Med hänsyn till att föredragande statsrådet ansett sig böra räkna med en fortsatt spänning mellan exportprisnivån och den inhemska prisnivån i fråga om ett flertal sortiment trävaror — ett antagande som även ligger till grund för den ovan omnämnda överenskommelsen mellan bränslekommissionen och trävaruexportföreningen om avsättning av medel till en konjunkturutjämningsfond — finner sig utskottet dock böra förordna, att riksdagen lämnar Kungl. Maj:t fortsatt bemyndigande att uttaga prisutjämningsavgifter för nästkommande budgetår. Då det i motionerna uttalats farhågor för att ett fortsatt uttagande av prisutjämningsavgifter kunde komma att medföra svårigheter för trävaruexporten, anser sig utskottet böra understryka, att ett bifall till propositionen icke innefattar något ställningstagande till frågan i vilken utsträckning prisutjämningsavgifter skola uttagas under nästa budgetår. Denna fråga avgöres av Kungl. Maj:t med beaktande av de vid varje tidpunkt rådande förhållandena på exportmarknaden. Då syftet med prisutjämningsavgiften är att förhindra att höga utlandspriser på viss vara skola utöva stegrande inflytande på de inhemska priserna på varan, förväntar utskottet, att Kungl. Maj:t med uppmärksamhet följer utvecklingen på exportmarknaden och därest prisutjämningsavgiftens bibehållande skulle visa sig medföra svårigheter för exporten, vidtager de änd-

ringar i fråga om utgående prisutjämningsavgifter, som kunna anses påkallade.

Med hänsyn till det nu anförda finner sig utskottet kunna förorda bifall till propositionen i nu förevarande del. Det i motionerna I: 297 och II: 376 framställda avslagsyrkandet kan följaktligen icke tillstyrkas av utskottet.

Det i propositionen framlagda förslaget rörande dispositionen av influtna prisutjämningsavgifter föranleder ingen erinran från utskottets sida.

Utskottet vill slutligen erinra om att vid 1947 och 1948 års riksdagar antagits särskilda förordningar om rätt att vid taxering för inkomst njuta avdrag för avgifter till vissa stiftelser m. m. Den reglering av frågan om avgifternas behandling i beskattningshänseende, som lämnats i nämnda förordningar, hade förutsatts i de under berörda år ingångna avtalen mellan bl. a. bränslekommissionen och svenska trävaruexportföreningen rörande avgifter till stiftelsen Trävaruindustriens konjunkturutjämningsfond. Utskottet utgår ifrån att, därest det tidigare omnämnda, av Kungl. Maj:t den 4 mars 1949 godkända avtalet mellan bränslekommissionen och svenska trävaruexportföreningen angående avsättning av medel till konjunkturutjämningsfond förutsätter en liknande avdragsrätt vid taxeringen, förslag härom kommer att föreläggas riksdagen.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 178,

1) med avslag å de likalydande motionerna I: 297 av herr Mannerskantz m. fl. samt II: 376 av herrar Stattin och Nilsson i Svalöv lämna Kungl. Maj:t fortsatt bemyndigande för tiden till och med den 30 juni 1950 att, med iakttagande av vad i propositionen anförts, meddela föreskrifter om uttagande av prisutjämningsavgift; samt

2) godkänna vad föredragande statsrådet föreslagit beträffande dispositionen av influtna prisutjämningsavgifter.

Stockholm den 10 maj 1949.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Elon Andersson, Wahlmark, Sjö Dahl, Ekman, Velander, Gustaf Elofsson, Heüman, Falk, Wehtje och Rosander samt

från andra kammaren: herrar Olsson i Gävle, Björklund, Orgård, Sundström, Hagberg i Malmö, Nilsson i Kristinehamn, Sjölin*, Andersson i Dunker*, Gunnarsson och Persson i Halmstad.

* Ej närvarande vid justeringen.

Reservation

av herrar *Velander*, *Wehtje* och *Hagberg* i Malmö, vilka under hänvisning till de likalydande motionerna I: 297 av herr Mannerskantz m. fl. samt II: 376 av herrar Stattin och Nilsson i Svalöv ansett, att utskottet bort hemställa, att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 178, såvitt den avsåge fortsatt bemyndigande för Kungl. Maj:t att för tiden till och med den 30 juni 1950 meddela föreskrifter om uttagande av prisutjämningsavgift.